

Środa, 13 czerwca 2012 r.

30. zwraca uwagę na sytuację humanitarną w Gwinei Bissau, w szczególności na sytuację przesiedleńców wewnętrznych i uchodźców, a także na ryzyko wybuchu epidemii, zagrożenie podaży żywności oraz opieki zdrowotnej i zwraca się do UE oraz wspólnoty międzynarodowej o szybkie podjęcie konkretnych i właściwych środków pomocy;

31. zwraca się do Komisji o dalsze udzielanie pomocy humanitarnej oraz bezpośredniego wsparcia ludności;

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, sekretarzom generalnym ONZ i Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), instytucjom Unii Afrykańskiej, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, sekretariatowi Wspólnoty Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) oraz rządowi i parlamentowi Gwinei Bissau.

Sudan i Sudan Południowy

P7_TA(2012)0248

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w Sudanie i w Sudanie Południowym (2012/2659(RSP))

(2013/C 332 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Sudanu,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2046 (2012) z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie Sudanu i Sudanu Południowego,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/ wiceprzewodniczącej Komisji Catherine Ashton, w którym z zadowoleniem przyjęła ona rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2046 (2012) z dnia 2 maja 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Sudanu z dnia 31 stycznia 2011 r. i decyzję Rady z dnia 23 maja 2011 r. (1),
- uwzględniając protokół ustaleń o nieagresji i współpracy podpisany przez Sudan i Sudan Południowy w dniu 10 lutego 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 28 marca 2012 r. i 11 kwietnia 2012 r. w sprawie starć zbrojnych na granicy między Sudanem i Sudanem Południowym,
- uwzględniając oświadczenie Unii Afrykańskiej z dnia 17 kwietnia 2012 r. wzywające Sudan i Sudan Południowy do odpowiedzialnego postępowania oraz rozważenia apeli Unii Afrykańskiej i społeczności międzynarodowej o natychmiastowe zakończenie obecnego konfliktu między obydwojma krajami,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika sekretarza generalnego ONZ z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie sytuacji w Sudanie i Sudanie Południowym wyrażające głębokie zaniepokojenie trwającymi działaniami wojennymi między obydwojma krajami, w tym ich konsekwencjami dla niewinnych osób cywilnych,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moona z dnia 19 kwietnia 2012 r. nakładające na Sudan i Sudan Południowy do zakończenia działań wojennych, aby zapobiec wznowieniu konfliktu, który w okresie dwóch dziesięcioleci kosztował już życie milionów osób,

(1) Dz.U. L 142 z 28.5.2011, s. 61.

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie Sudanu i Sudanu Południowego (3159. posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych) wyrażające głębokie zaniepokojenie UE eskalacją konfliktu między Sudanem i Sudanem Południowym,
 - uwzględniając plan działania dla Sudanu i Sudanu Południowego nakreślony w komunikacie wydanym przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 24 kwietnia 2012 r., który UE w pełni popiera,
 - uwzględniając sudańskie kompleksowe porozumienie pokojowe (CPA) z 2005 r.,
 - uwzględniając misję ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) oraz tymczasowe siły bezpieczeństwa ONZ na rzecz Abyei (UNISFA),
 - uwzględniając deklarację współprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie Sudanu i Sudanu Południowego z dnia 30 maja 2012 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że powtarzające się zbrojne incydenty graniczne między Sudanem a Sudanem Południowym, w tym ruchy oddziałów zbrojnych, zajęcie i okupacja Heglig, wspieranie sił zastępczych, wspieranie rebeliantów na terenie przeciwnika oraz walki między Sudańskimi Siłami Zbrojnymi (SAF) i Ludową Armią Wyzwolenia Sudanu (SPLA) doprowadziły do przekształcenia konfliktu między Sudanem a Sudanem Południowym w otwartą konfrontację;
 - B. mając na uwadze, że walki między Sudanem i Sudanem Południowym oraz walki trwające w prowincjach Kordofanu Południowego i Nilu Błękitnego doprowadziły do bardzo trudnej sytuacji humanitarnej w Sudanie;
 - C. mając na uwadze, że brak porozumienia w sprawie tymczasowych ustaleń gospodarczych między obydwojema krajami, w tym wykorzystania ropy naftowej, doprowadziły do konfiskaty przez Chartum ropy płynącej z południa oraz decyzji Sudanu Południowego o zaprzestaniu produkcji ropy naftowej, co wydatnie przyczyniło się do obecnego kryzysu;
 - D. mając na uwadze, że w dniu 29 czerwca 2011 r. między rządem Sudanu a rządem Sudanu Południowego zostało zawarte porozumienie w sprawie bezpieczeństwa granic i wspólnego mechanizmu w zakresie polityki i bezpieczeństwa, obejmujące zobowiązanie do utworzenia bezpiecznej zdemilitaryzowanej strefy granicznej, a w dniu 30 lipca 2011 r. – porozumienie w sprawie misji wspierania kontroli granic;
 - E. mając na uwadze, że Sudan Południowy zapowiedział natychmiastowe wycofanie się z okręgu Abyei zgodnie z porozumieniem między Sudanem a Sudanem Południowym z dnia 20 czerwca 2011 r.;
 - F. mając na uwadze, że projekty decyzji zaproponowane stronom w ramach wspólnego mechanizmu w zakresie polityki i bezpieczeństwa przez Panel Wykonawczy Wysokiego Szczebla Unii Afrykańskiej dnia 4 kwietnia 2012 r. stanowią solidne podstawy do zapewnienia wzajemnego bezpieczeństwa wzdłuż wspólnej granicy między Sudanem i Sudanem Południowym;
 - G. mając na uwadze, że w rezolucji jednogłośnie przyjętej przez Radę Bezpieczeństwa ONZ dnia 2 maja 2012 r. zatwierdzono plan działania dla Sudanu i Sudanu Południowego w celu zakończenia działań wojennych i rozwiązania w ciągu kolejnych trzech miesięcy problemów nierozstrzygniętych po secesji;
 - H. mając na uwadze, że zarówno Sudan, jak i Sudan Południowy przychylnie odniosły się do planu działania i potwierdziły zobowiązanie do natychmiastowego zaprzestania działań wojennych; mając na uwadze, że stosunki między obydwojema krajami wciąż są jednak bardzo napięte;
 - I. mając na uwadze, że dnia 4 czerwca 2012 r. zarówno Sudan, jak i Sudan Południowy rozpoczęły pierwsze rozmowy wysokiego szczebla na temat bezpieczeństwa granic, jako że szereg starć na granicy groziło wznowieniem wojny domowej i przerodzeniem się w konflikt na pełną skalę;

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- J. mając na uwadze, że UE przykłada szczególną wagę do natychmiastowego uruchomienia wspólnego mechanizmu weryfikacji i monitorowania granic poprzez wysłanie międzynarodowych obserwatorów i innego personelu w teren w celu monitorowania sytuacji i pomocy w zapewnieniu przestrzegania ustaleń;
- K. mając na uwadze, że Sudan i Sudan Południowy nawiedziła klęska suszy i ludność zaczęła się przemieszczać w poszukiwaniu żywności, oraz mając na uwadze, że zdaniem pracowników ONZ około jednemu milionowi ludzi może grozić śmierć głodowa, jeżeli w najbliższych miesiącach nie dotrze do nich pomoc żywnościowa;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zarówno Sudan, jak i Sudan Południowy zaakceptowały plan działania zatwierdzony w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2046 (2012) z dnia 2 maja 2012 r. oraz potwierdziły zobowiązanie do natychmiastowego zakończenia działań wojennych; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie bezpośrednich negocjacji w Addis Abebie, jak również rolę Unii Afrykańskiej i mediacji Thabo Mbekiego w tym procesie;
 2. wzywa Sudan i Sudan Południowy do wykazania politycznej i praktycznej woli podążania drogą pokoju przez podjęcie problemów bezpieczeństwa obu stron w drodze konstruktywnych negocjacji w ramach wspólnego mechanizmu w zakresie polityki i bezpieczeństwa, począwszy od utworzenia bezpiecznej zdemilitaryzowanej strefy granicznej i bezwarunkowego wycofania wszystkich oddziałów zbrojnych na swoją stronę granicy, zgodnie z wcześniej przyjętymi porozumieniami, w tym porozumieniem w sprawie misji wspierania kontroli granic z dnia 30 lipca 2011 r.;
 3. apeluje o natychmiastowe uruchomienie wspólnego mechanizmu weryfikacji i monitorowania granic przez wysłanie międzynarodowych obserwatorów i innego personelu w teren w celu monitorowania i pomocy w zapewnieniu przestrzegania ustaleń;
 4. wzywa Sudan i Sudan Południowy do realizacji niewykonanych elementów porozumienia z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie tymczasowych środków bezpieczeństwa i ustaleń administracyjnych dotyczących okręgu Abyei, w szczególności wycofania wszystkich sił sudańskich i południowosudańskich z okręgu Abyei; z zadowoleniem przyjmuje wycofanie armii Sudanu Południowego z Heglig i wzywa rząd Sudanu do uczynienia tego samego; wzywa do natychmiastowego zaprzestania przez Sudańskie Siły Zbrojne bombardowań z powietrza Sudanu Południowego;
 5. wzywa Sudan i Sudan Południowy, by zaprzestały ukrywać i wspierać grupy rebeliantów występujące przeciwko drugiemu krajowi;
 6. wzywa wszystkie strony, aby stosowały się w szczególności do ust. 7 i 16 decyzji Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej z dnia 24 kwietnia 2012 r., w których podkreślono, że granic terytoriów państw nie zmienia się z użyciem siły, a wszelkie spory terytorialne rozstrzygane są wyłącznie za pomocą wzajemnie uzgodnionych, pokojowych środków politycznych oraz że rozwiązanie konfliktu w Kordofanie Południowym i Nilu Błękitnym nie może być rozwiązaniem militarnym;
 7. wzywa UE do dalszej ścisłej współpracy z partnerami międzynarodowymi, w szczególności z Unią Afrykańską i ONZ, aby dopilnować wdrożenia przez Sudan i Sudan Południowy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie planu działania dla Sudanu i Sudanu Południowego;
 8. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją humanitarną, do jakiej doprowadziły walki między Sudanem i Sudanem Południowym oraz ciągłe walki w prowincji Kordofanu Południowego i Nilu Błękitnym w Sudanie; zdecydowanie potępia wszystkie akty przemocy dokonywane wobec ludności cywilnej z pogwałceniem międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa w dziedzinie praw człowieka;
 9. wzywa wszystkie strony, by propagowały i chroniły prawa człowieka, w tym prawa kobiet i prawa osób należących do grup szczególnie wrażliwych, oraz by stosowały się do zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa w dziedzinie praw człowieka, oraz apeluje o pociągnięcie do odpowiedzialności wszystkich osób, które dopuściły się poważnego naruszenia tego prawa, w tym przemocy seksualnej;
 10. zdecydowanie nalega na Sudan i Sudan Południowy, aby zezwoliły na udzielenie pomocy humanitarnej ludności na obszarach objętych konfliktem, w szczególności w Kordofanie Południowym i Nilu Błękitnym, i – zgodnie z prawem międzynarodowym i międzynarodowym prawem humanitarnym – zapewniły personelowi ONZ i innych organizacji humanitarnych bezpieczny, swobodny i bezpośredni dostęp oraz dostawy prowiantu i sprzętu, aby umożliwić temu personelowi skuteczne wykonywanie zadań polegających na udzielaniu pomocy ludności cywilnej dotkniętej konfliktem;

Środa, 13 czerwca 2012 r.

11. wzywa oba kraje do zaprzestania podburzającej retoryki i wrogiej propagandy, które prowadzą do wzajemnej demonizacji, ksenofobii i zagrożenia przemocą; wzywa oba rządy do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za ochronę obywateli na zasadzie wzajemności zgodnie z międzynarodowymi zasadami spójnymi z porozumieniem ramowym w sprawie statusu obywateli drugiego państwa i powiązanych kwestii parafowanym w marcu 2012 r.;

12. wyraża zadowolenie z decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ o przedłużeniu mandatu misji ONZ (UNMIS) i wysłaniu do Sudanu dodatkowych sił pokojowych; jest zdania, że dalsza obecność ONZ przynosi niezwykle korzyści dla pokojowego rozwoju tych dwóch zdolnych do samodzielnego funkcjonowania państw; wzywa zarówno Sudan, jak i Sudan Południowy do przyjęcia z zadowoleniem sił ONZ i zapewnienia im bezpieczeństwa;

13. stanowczo wzywa Sudan i Sudan Południowy do zawarcia porozumienia w sprawie nierozwiązanej kwestii tymczasowych ustaleń politycznych i gospodarczych między obydwoma krajami, w tym wykorzystania ropy naftowej; powtarza, że warunkiem wstępnym zapanowania pokoju i stabilności w regionie jest rozwiązanie kwestii wytyczenia granic;

14. wzywa Sudan i Sudan Południowy do skorzystania z usług programu Unii Afrykańskiej w sprawie granic, co mogłyby pomóc stronom w rozwiązaniu problemów dotyczących wyznaczenia i wytyczenia granic oraz rozstrzygnięciu kwestii spornych obszarów na podstawie najlepszych wzorców afrykańskich i zasad międzynarodowych;

15. jest przekonany, że dla osiągnięcia długoterminowej stabilności w regionie niezbędna jest nowa ujednolicona, kompleksowa strategia międzynarodowa, w której UE odgrywałaby rolę obok innych podmiotów międzynarodowych i regionalnych, i która koncentrowałaby się nie tylko na problemach na osi północ-południe i sytuacji w Kordofanie Południowym i Nilu Błękitnym, lecz również na bardzo opóźnionym procesie reform w Sudanie i pogłębieniu reform demokratycznych w Sudanie Południowym; wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą oraz Komisję, by były gotowe do udzielenia niezbędnej pomocy, jeżeli rządząca w Sudanie Partia Kongresu Narodowego (NCP) zgodzi się na podjęcie wolnego i nieograniczonego dialogu narodowego mającego na celu ustalenie rozwiązań konstytucyjnych obejmujących wszystkie strony i przez nie akceptowanych oraz podejmie rzeczywiste kroki w kierunku położenia kresu bezkarności w Darfurze, Kordofanie Południowym i regionie Nilu Błękitnego;

16. wzywa Komisję, państwa członkowskie UE i społeczność międzynarodową do wywiązania się z zobowiązań do finansowania pomocy dla regionu, a zwłaszcza do podjęcia problemu dotkliwego braku pomocy żywnościowej, tymczasowych schronień i ochrony; wzywa do uważnego śledzenia sytuacji pod względem bezpieczeństwa żywnościowego i do podejmowania działań w razie pogorszenia się tej sytuacji;

17. wzywa swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie Bezpieczeństwa i sekretarzowi generalnemu ONZ, specjalnej przedstawiciel UE ds. Sudanu Południowego, rządowi Sudanu, rządowi Sudanu Południowego, instytucjom Unii Afrykańskiej, przewodniczącemu Panelu Wysokiego Szczebla Unii Afrykańskiej ds. Sudanu, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich UE.

Umowa o handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru

P7_TA(2012)0249

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie umowy o handlu między UE a Kolumbią i Peru (2012/2628 (RSP))

(2013/C 332 E/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając zakończenie negocjacji w sprawie umowy o handlu między UE a Kolumbią i Peru w dniu 1 marca 2010 r. oraz ogłoszenie zamknięcia negocjacji handlowych w dniu 19 maja 2010 r.,

— uwzględniając parafowanie umowy o handlu między UE a Kolumbią i Peru w dniu 23 marca 2011 r.,